

A Pi Lutherus Judici Clichtouei Aeoportuensis.

Doctoris Theologi, Tres libros complectens.

¶ Primus, contra effrenem uiuendi licentiam, quā falso libertatem Christianā ac euangelicā nominat Lutherus, ostēdit ecclesiam sanctam & eius præsides, constituendarum sanctionum (quæ obligent populum Christianū, & transgressores, peccati mortalis reos esse definiant) potestatē habere.

¶ Secundus, contra abrogationē missæ, quā inducere molitur Lutherus, demonstrat distinctos officiorum gradus ac ordines esse in ecclesia. Nō omnes itidem Christianos esse sacerdotes, & sanctissimum eucharistiae sacramentum quod in missa consecratur, esse uere sacrificium.

¶ Tertius, cōtra eneruationē uotos monasticoꝝ, quā inuehēre cōtendit Lutherus, declarat religiosorū uota, etiā ppetua atq; pro toto uitæ curriculo recte fieri, idq; uiuēdi in monastica disciplina institutum, summopere esse cōmendādum.

¶ Insunt & primo egregij huius operis libro, dissolutiōes quedam, contra E R A S M V M Roterdamum, de uno, aut tribus Dionysiiis, minus bene sentientem,

¶ Anno. M. D. XXV.